

[Ole Vagn Christensen]

På denne baggrund skal jeg sige, at Socialdemokratiet støtter lovforslagenes eventuelle gennemførelse.

Per Tærshøj (KF):

Det ser ud til at være den helt store forbrødring i dag.

Jeg skal fra Det Konservative Folkepartis side sige, at de to lovforslag, vi diskuterer nu, er en opfølgning af læreraftalen mellem Finansministeriet, Lærernes Centralorganisation samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Forslagene går ud på at give kommunerne kompetence til at fastsætte såvel løn som andre ansættelsesvilkår for ansatte i folkeskolen fra 1. april 1993.

Det Konservative Folkeparti kan fuldt ud støtte, at kompetencen til at fastsætte både løn og andre ansættelsesvilkår samles ét sted. De to ting hænger jo så naturligt sammen i virkelighedens verden. Efter konservativ opfattelse skal kommunerne have det samlede ansvar for udgifterne til folkeskolen, men det kræver selvfølgelig også, at kommunerne har den nødvendige kompetence til rent faktisk at styre udgifterne.

Vi er samtidig yderst tilfredse med den decentralisering af beslutningskompetencen, som forslagene signalerer, og vi opfordrer stærkt til, at signalet vil blive forstået positivt ude i kommunerne, så decentraliseringen vil blive fulgt op på det kommunale niveau, og det er jeg helt sikker på at det vil blive.

Da der som sagt er en meget tæt sammenhæng mellem disse lovforslag og forhandlingsresultater med lærernes organisationer, er det helt selvfølgeligt, at den endelige gennemførelse af disse to lovforslag afventer lærernes urafstemning den 5. maj, og med dette lille forbehold vil vi fra konservativ side gerne støtte og anbefale lovforslagene til en positiv udvalgsbehandling.

Helge Sander (V):

Alene aftalekredsen tilsiger os at støtte disse to lovforslag, men vi føler oven i købet også, der er god grund til det, eftersom der er flere positive elementer. Vi kan sige, at inden for Venstre er man i brede kredse godt tilfreds med aftalen, fordi det alt andet lige giver lærerne en lidt større undervisningsforpligtelse og lederne lidt mere magt i forhold til den tid, der skal bruges inden for de såkaldte ø-timer, altså de øvrige opgaver.

Skoleledere og skolebestyrelser skal nu stå fast på, at der skal komme mere og bedre undervisning for pengene. Vi ser med denne aftale en mulighed for, at der kan komme en øget kvalitet i folkeskolen. Vi er opmærksomme på, at der selvfølgelig også kan ske ting, som vi ikke umiddelbart føler er særlig hensigtsmæssige, f.eks. at for mange af disse ø-timer går til tillidsmandskurser og lignende.

Vi noterer med tilfredshed, at de kommunale organisationer har erklæret, at det samlede forlig om folkeskolen er ressourceneutralt, og at forligets virkninger ikke kan inddrages i de årlige kommunaløkonomiske forhandlinger mellem regeringen og de kommunale organisationer.

Endelig vil vi fra Venstres side også gerne tilslutte os den bemærkning, der er i fremsættelsestalen, om, at disse forslag kun bør fremmes, såfremt urafstemningen den 5. maj giver et positivt resultat.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I SF synes vi, det er fortrinligt, at forslag om ændringer af denne slags bliver gennemforhandlet, inden de fremsættes i Folketinget, så det skal der ikke lyde utak til finansministeren for fra SF's side. Det er nu engang sådan, at de, der har skoen på, ved, hvor den trykker. Om den så trykker nogen steder, ved vi faktisk ikke før efter afstemningen, og det vil jo vise sig.

SF deponerer selvfølgelig ikke nogen ret hos andre end SF til at vurdere, om et forslag efter vores synspunkter er rigtigt eller det er forkert. Derfor vil vi sige, at vi ikke anser Folketinget for blot at være et gummistempel for aftaler, som er indgået uden for Folketinget, og derfor må vi forbeholde os vores ret til – uanset aftalen her – at fremdrage forskellige problemstillinger. Det vil vi gøre bl.a. under udvalgsarbejdet og så tage endelig stilling efter urafstemningen, som også andre ordførere har været inde på.

Men der er et problem, jeg synes bør rejses ved denne behandling, så vi ikke kun fremstår som et gummistempel, og det er, at efterhånden har tjenestemandssystemet ændret sig meget. Tidligere var det sådan, at pensionsordninger var noget, som tjenestemænd havde og ingen andre, og i dag har alle det stort set eller er på vej til at få det. Sådan noget som opsigelsesvarsler af forskellig slags, altså et værn